

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, 01104 Vilnius,
mob. tel. 8 600 38 904, el. p. rastine@tm.lt, <https://tm.lrv.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2022- Nr.

I 2022-07-08 Nr. ((14.14Mr-03)-6K-

Kopija

2203363)-6K-2204224

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai

DĖL TEISĖS AKTO PROJEKTO DERINIMO IR NUOMONĖS PATEIKIMO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją įvertinusi patikslintą derinimui pateiktą Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 40¹ straipsnio, priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 61³ straipsniu įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas), teikia nuomonę dėl Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalyje siūlomo teisinio reguliavimo bei pasiūlymus dėl Įstatymo projekte numatyto teisinio reguliavimo tobulinimo.

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos nuomone, Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalies nuostata yra specifinė ir kuriama tam, kad, pirmiausia, būtų užtikrintas 2021 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvos 2021/514, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje, perkėlimas į Lietuvos Respublikos nacionalinę teisę, nustatant skaitmeninių platformų operatoriams pareigą teikti Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – VMI) informaciją apie pardavėjus, gaunančius pajamų iš veiklos, kurią vykdyti buvo sudarytos sąlygos platformoje, bei, antra, VMI, kaip mokesčių administratoriui, būtų sudarytos sąlygos užtikrinti operatyvumo principo įgyvendinimą dėl duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus veiklos ar neveikimo. Atitinkamai, Teisingumo ministerijos manymu, aptariamoje Įstatymo projekto nuostatoje yra nustatytas ir VMI prašymo patvirtinti sprendimą, kuriuo duodamas interneto prieigos paslaugų teikėjams privalomas nurodymas panaikinti galimybę pasiekti duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus interneto svetainę iki tol, kol šis operatorius įvykdo pareigą užsiregistruoti arba iš naujo užsiregistruotos, jeigu jo registracija buvo panaikinta, išnagrinėjimo terminas, t. y. Vilniaus apygardos administracinis teismas (toliau – teismas) ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos jį išnagrinėja bei priima motyvuotą nutartį, kuria patvirtina VMI sprendimą arba nusprendžia atmesti prašymą. Be kita ko, siekiant aukščiau nurodytų tikslų, ir teismo priimtos nutarties apskundimo terminas yra numatytas gana trumpas – 7 kalendorinės dienos nuo nutarties priėmimo dienos.

Atsižvelgdama į tai, kas paminėta, Teisingumo ministerija mano, jog Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalimi yra siekiama sukurti specialią teisės normą, kad VMI nustatytas pažeidimas dėl duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus neatliekamų veiksmų būtų kiek galima greičiau sustabdytas. Todėl pasirinktas būdas „tvirtinti“ arba, kitaip tariant, „sankcionuoti“ VMI priimtą

sprendimą, kuriuo interneto prieigos paslaugų teikėjai įpareigojami panaikinti galimybę pasiekti duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus interneto svetainę iki tol, kol šis operatorius įvykdo pareigą užsiregistruoti centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka, yra operatyvesnis, siekiant pašalinti pažeidimą.

Kita vertus, galiojantys teisės aktai, pvz., Lietuvos Respublikos kelių transporto kodekso 18¹ straipsnio 4 dalies 1 punktas, Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymo 20⁷ straipsnis, Lietuvos Respublikos tabako, tabako gaminių ir su jais susijusių gaminių kontrolės įstatymo 19¹ straipsnis bei Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatymo 29 straipsnis, numato analogišką Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 daliai procedūrą. Taigi, Teisingumo ministerijos nuomone, Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalies nuostata nepažeistų bei nenukryptų nuo galiojančių teisės aktų, būtų išlaikytas teisėkūros sistemiškumo principas.

Taip pat atkreiptinas dėmesys į paminėtas Kelių transporto kodekso, Azartinių lošimų įstatymo, Tabako, tabako gaminių ir su jais susijusių gaminių kontrolės įstatymo, Alkoholio kontrolės įstatymo nuostatas, reglamentuojančias, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) skundą dėl teismo nutarties atmesti institucijos prašymą dėl sankcionavimo (dėl leidimo išdavimo) turi išnagrinėti per 7 dienas (ar 7 darbo dienas) nuo tokio skundo priėmimo dienos. Nagrinėjamu atveju siūlytina apsvarstyti Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalies nuostatos papildymo tikslingumą, nurodant konkretų terminą, per kurį LVAT turėtų išnagrinėti VMI skundą dėl teismo nutarties netvirtinti atitinkamo VMI sprendimo. Atkreiptinas dėmesys, kad nenustačius specialaus termino, per kurį LVAT turėtų išnagrinėti skundą, skundas būtų nagrinėjamas pagal bendras Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme (toliau – ABTĮ) nustatytas taisykles, kurios neįtvirtina skundų nagrinėjimo apeliacine tvarka terminų.

Pasisakant dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2022 m. birželio 20 d. išvadoje Nr. NV-1767 (toliau – Teisės grupės išvada) pateiktos pastabos dėl kitokios procedūros, kad, pvz., VMI sprendimas, kuriuo interneto prieigos paslaugų teikėjai įpareigojami panaikinti galimybę pasiekti duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus interneto svetainę iki tol, kol užsienio platformos operatorius įvykdo pareigą užsiregistruoti centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka, būtų vykdomasis dokumentas, Teisingumo ministerija mano, jog Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalyje numatytas reglamentavimas yra tinkamesnis sprendimas, kadangi šia nuostata yra siekiama kiek galima greičiau sustabdyti duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus neteisėtus veiksmus. O tam, jog VMI priimti privalomieji nurodymai galėtų tapti vykdomaisiais dokumentais, Teisingumo ministerijos nuomone, būtina, kad juose pačiuose būtų nurodytas terminas, per kurį (ar iki kurio) interneto prieigos paslaugų teikėjas įpareigojamas atlikti konkrečius veiksmus arba susilaikyti nuo jų, ir tik per šį terminą minėtam teikėjui to nepadarius, toks privalomasis nurodymas galėtų įgyti vykdytinumo savybę. Toks reglamentavimas, Teisingumo ministerijos manymu, neatitiktų siekiamo Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalies tikslo – kuo greičiau panaikinti galimybę pasiekti duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus interneto svetainę.

Be to, kaip yra nurodęs Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, „Lietuvos Aukščiausiojo Teismo jurisprudencijoje yra pažymėta, kad ne kiekvienas teismo priimtas procesinis sprendimas yra priverstinai vykdomas. Tam tikrais atvejais, kurie priklauso nuo teismo taikytos laikinosios apsaugos priemonės pobūdžio, jos nereikia vykdyti priverstinai, nes teisinį poveikį turi daryti pats priimtas sprendimas“ (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. balandžio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-

3-188/2008; 2008 m. balandžio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-206/2008, 2009 m. vasario 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-57/2009). Paminėtina ir tai, jog VMI privalomasis nurodymas pareikalauti interneto prieigos paslaugų teikėją atlikti veiksmus yra asmeninio pobūdžio, t. y. tik pats subjektas, kurio atžvilgiu priimtas privalomasis nurodymas, galėtų jį įvykdyti.

Pažymėtina, kad VMI, priimdama privalomuosius nurodymus, atlieka viešojo administravimo funkciją. Taigi, Teisingumo ministerijos manymu, Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalies formuluotė savaime nereiškia, jog, pritaikius šioje dalyje reglamentuotą procedūrą, pažeidimą padaręs asmuo netenka galimybės skusti VMI sprendimo. Įstatymo projekto 61³ straipsnio 3 dalyje numatytas reglamentavimas, Teisingumo ministerijos vertinimu, neužkerta galimybės asmeniui, manančiam, kad VMI priimtas sprendimas, kuriuo interneto prieigos paslaugų teikėjai įpareigojami panaikinti galimybę pasiekti duomenis teikiančio užsienio platformos operatoriaus interneto svetainę iki tol, kol užsienio platformos operatorius įvykdo pareigą užsiregistruoti centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka, pažeidžia jo teises ir teisėtus interesus, bendra ABTĮ nustatyta tvarka ir terminais juos ginti, naudojantis visomis ABTĮ nustatytomis pareiškėjų procesinėmis garantijomis ir teisėmis.

Papildomai pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad teisminės valdžios visavertiškumas ir nepriklausomumas suponuoja jos savivaldą. Teisminės valdžios savivalda apima ir teismų darbo organizavimą, taip pat teisėjų profesinio korpuso veiklą. Teismų organizacinis savarankiškumas ir savivalda – svarbios realaus teisminės valdžios nepriklausomumo garantijos. Kitų valdžios institucijų konstitucinė pareiga – gerbti Konstitucijoje įtvirtintą teismų nepriklausomumą (žr., pvz., Konstitucinio Teismo 2020 m. rugsėjo 2 d. nutarimą Nr. KT153-N13/2020). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir įvertinus tai, kad Įstatymo projektas yra susijęs ir su teismų veikla, Įstatymo projektas turėtų būti suderintas su Teisėjų taryba, todėl pritariame Teisės grupės išvadoje pateiktai 1 pastabai.

Teisingumo viceministrė

Jurga Greičienė

Ieva Klimašauskė, tel. 8 671 90746, el. p. ieva.klimasauske@tm.lt

Renata Abromavičiūtė, tel. 8 607 67003, el. p. renata.abromaviciute@tm.lt

Petras Butrimas, tel. 8 671 85515, el. p. petras.butrimas@tm.lt